

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ်-၁

ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးမျိုးညွန့်၊ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးညီညီ၊ ဦးမြင့်ဝင်း၊ ဦးမျိုးမြင့်၊ ဦးခင်မောင်ချို၊
ဒေါ်ခင်ဌေးကြွယ်၊ ဦးတွာလ်ကျင်ပေါင်၊ ဒေါ်လှမျိုးနွယ်၊ ဦးကျော်ဆန်း တို့ရှေ့တွင်-

ရက်စွဲ။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်

- ၁။ ဦးစိုင်းသန်းနိုင်
- ၂။ ဦးစိုင်းသာစိန်
- ၃။ ဦးကျော်သိန်း
- ၄။ ဦးကျော်သန်း
- ၅။ ဦးစိုးအောင်
- ၆။ ဦးကျင့်ခန့်ပေါင်
- ၇။ ဦးစိုင်းစံအောင်
- ၈။ ဒေါ်နန်းနီနီအေး
- ၉။ ဦးစိုးသိန်း
- ၁၀။ ဦးကျော်နီနိုင်
- ၁၁။ ဒေါက်တာ စိုင်းဆိုင်ကျောက်ဆမ်
- ၁၂။ ဦးကျော်သန်း
- ၁၃။ ဦးမောင်ကျော်စံ
- ၁၄။ ဦးတက်ထွန်းအောင်

၁၅။ ဦးမြင့်နိုင်

၁၆။ ဦးကျော်ကျော်

၁၇။ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးထွန်းအောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်

၁၈။ ဗိုလ်မှူးအောင်နိုင်ဦး

၁၉။ ဗိုလ်မှူးသိန်းဘိုဘိုထွေး

၂၀။ ဗိုလ်မှူးအောင်ဖြိုးကျော်

၂၁။ ဗိုလ်မှူးရဲဝင်းစိုး

၂၂။ ဗိုလ်မှူးထက်ကိုကိုအောင်

၂၃။ ဗိုလ်မှူးတင့်လွင်အေး

(အမျိုးသားလွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ)

တင်သွင်းသူများ

တင်သွင်းခံရသူ

တင်သွင်းသူများအတွက်

တင်သွင်းခံရသူအတွက်

- တရားလွတ်တော်ရှေ့နေ ဦးသိန်းတင်

- ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ကိုယ်စား

အမျိုးသားလွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်

ဦးအောင်ကြည်ညွန့်

ရုံးတော်သဟာယ

- ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ကိုယ်စား

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဒေါ်ခင်ချိုအုန်း

ကနဦးဆုံးဖြတ်ရမည့်အကြောင်းအရာများအပေါ် ချမှတ်သည့်အမိန့်.

ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၅)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးစိုင်းသန်းနိုင် အပါအဝင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ၂၃ ဦးတို့က နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ပုဒ်မခွဲ(ဃ)ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့်ဂုဏ်သတင်းရှိသော

ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် ယူဆရသူဆိုသည့် အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော် သမ္မတက ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း” နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်းလွှာ တင်သွင်းသည်။

တင်သွင်းသူများက ယင်းတို့သည် အမျိုးသား လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် စုစုပေါင်း၏ ၁၁ ရာခိုင်နှုန်းကျော်အရေအတွက်ရှိသော လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်ကြသဖြင့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၆ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)နှင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးသို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်း ခွင့်ရှိသူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ပထမပုံမှန် အစည်း အဝေး (၁၄)ရက်မြောက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံထားရသူက တင်ပြ ထားသော နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင် ဒေါ်ခင်ဌေးကြွယ်နှင့် ဦးတွာလ်ကျင်ပေါင်တို့အား ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် လျာထားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရည်အချင်း ကိုက်ညီမှုရှိမရှိ ပြန်လည်စိစစ်နိုင်ရေးအတွက် ကန့်ကွက်ကြောင်းအဆိုကို တင်သွင်းခဲ့သော်လည်း မဲခွဲဆုံးဖြတ်ရာတွင် ကန့်ကွက်မဲများသဖြင့် အဆိုကိုဆက်လက်ဆွေးနွေးခွင့်မရခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့က ဒေါ်ခင်ဌေးကြွယ် သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက စုစည်းတင်ပြသော အဖွဲ့ဝင်ကိုးဦးတွင် ပါဝင်သူဖြစ်သဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက တင်ပြရာတွင် ဦးတွာလ်ကျင်ပေါင်သည် နိုင်ငံတော် သမ္မတက လက်ခံသူဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း ရွေးချယ်ခံခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြခဲ့ကြကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ မှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့က နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်၏ အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံသူများကို အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီ ရွေးချယ်ရန်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှစ်ဦးက အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီရွေးချယ်ပြီး နိုင်ငံတော် သမ္မတက မိမိရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးနှင့်အတူ အဖွဲ့ဝင် ကိုးဦး၏အမည်စာရင်းကို ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ အတည်ပြု

ချက်ရယူရန် ပေးပို့ရကြောင်း၊ ထိုသို့ပေးပို့ခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတက စုစည်းပေးပို့ခြင်းသာဖြစ်၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ နှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၌ “နိုင်ငံတော်သမ္မတကရွေးချယ်သောသူများတွင် ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၄) ပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့်မကိုက်ညီသော်လည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေ ပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော်သမ္မတကယူဆသူကို ရွေးချယ်နိုင်သည်” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် အဆိုပါ ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ်ယူဆသူဟူသော အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော် သမ္မတက ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်မှာထင်ရှားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ယူဆရသူဆိုသည့် အရည် အချင်း သတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးနှင့်သာ သက်ဆိုင် ကြောင်း” နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးပါရန် တင်သွင်းလွှာတင်သွင်းရခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြလျှောက်ထားသည်။

တင်သွင်းခံရသူ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ကနဦးကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့ရာ ယင်းကနဦးကန့်ကွက်လွှာ အရပေါ်ပေါက်သော အဓိကဆုံးဖြတ်ရမည့် အကြောင်းအရာများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- (က) တင်သွင်းလွှာသည် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ၁၂ ပုဒ်မခွဲ(က)အလို့ငှာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန်ဖြစ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် လျှောက်ထားခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟုဆိုခြင်း မှာ မှန်မမှန်၊
- (ခ) တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၄ ပါ အကြောင်းပြချက်အရ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အချက်အပေါ် ထပ်မံအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်ပြ

ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသည့်အပြင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တွင်လည်း ပါဝင်ခြင်းမရှိဟု ဆိုခြင်းမှာမှန်မမှန်၊

(ဂ) တင်သွင်းလွှာပါ ဖော်ပြချက်များအရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေကို မဏ္ဍိုင်ပြုပြီး နိုင်ငံတော်၏အမြင့်ဆုံးဥပဒေဖြစ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ (ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ် သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရန် တောင်းဆို ခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်မမှန်၊

(ဃ) အဆိုပြုတင်သွင်းသော အငြင်းထွက်ပြဿနာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)မှ(၄)အထိ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းအတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိ သော ဥပဒေပညာရှင်” ဆိုသည့်စကားရပ်ကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ဖြင့် “နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သော သူများတွင်”ဟု ဖြည့်စွက်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲသော ဥပဒေဆိုင်ရာပြဿနာဖြစ်ရာ ထိုသို့ကွဲလွဲပါက ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ ဥပဒေပြုအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်က ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ တည် ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့် သုံးရမည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်မမှန်၊

(င) ယခုအငြင်းထွက်ပြဿနာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ စကားရပ် တစ်ခု၏အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုရန်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ နှင့် တည်ဆဲဥပဒေတို့ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေသောကိစ္စရပ်သာဖြစ်သဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ

အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့်အကျုံးဝင်သက်ဆိုင် ခြင်းမရှိဟု ဆိုခြင်း
မှာ မှန်မမှန်။

တင်သွင်းခံရသူ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ကိုယ်စားဆောင်ရွက်သူ အမျိုးသား
လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးအောင်ကြည်ညွန့်က ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)
ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့်ဂုဏ်သတင်းရှိသောဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော်
သမ္မတကယူဆသူ” ဆိုသည့် အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်
သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်းလွှာ
တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ထိုသို့အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင် ပြည်ထောင်စု
လွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၁ အရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်ကိုးဦး၏
အမည်စာရင်းကို လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့အနက် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏အမည်ကိုလည်းကောင်း နိုင်ငံတော်သမ္မတက
ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းရာ၌ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် သဘောတူညီချက်
ပေးရသူသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့တင်သွင်းလာသည့်အပေါ် အဖွဲ့ဝင်၏အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံ
ကြောင်း အထင်အရှားမပြနိုင်ပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၈အရ ပြည်ထောင်စု
လွှတ်တော်အနေဖြင့် ငြင်းပယ်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၇ အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ခန့်အပ်နိုင်ရန် သဘောတူညီချက်ပေးရသူသာ ဖြစ်
ကြောင်း၊ ထိုသို့ သဘောတူညီချက်ပေးရာတွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ပြည်ထောင်စု
လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ ၂၆ အရ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့ အစည်းဝင်များကို ခန့်အပ်
တာဝန်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသူက အဆိုပြုလာသည့်အပေါ်
ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ ၂၇ မှ ၃၅ အထိပါ နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ဆောင်
ရွက်ရခြင်းသာဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းကိစ္စအတွက် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည်
ပြန်လည် ရှင်းလင်းရမည့် သို့မဟုတ် အကျိုးသက်ဆိုင်သည့် အဖွဲ့အစည်းမဟုတ်ကြောင်း၊
နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့် နည်းဥပဒေ ၂

နည်းဥပဒေခွဲ(ဃ) တို့အရဆိုလျှင်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားရာတွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် ထားရှိခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တင်သွင်းသူများ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဦးသိန်းတင်က ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဥပဒေပြုမှုအာဏာကို အပ်နှင်းခြင်းခံရသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မ ခွဲငယ်(၂၄)အရ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် သူတစ်ဦး၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ legal person, juristic person ဖြစ်ခြင်း၊ မိမိတို့အနေဖြင့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်အပေါ် အမှုစွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့်အညီ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမှန်ကန်မှုရှိစေရန်အလို့ငှာ necessary party အဖြစ် ထည့်သွင်းလျှောက်ထားမှုသာဖြစ်ခြင်း၊ ဤတင်သွင်းလွှာမှာလည်း ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ဆောင်ရွက်ချက်တစ်ရပ်ကိုအခြေခံ၍ တင်သွင်းသောကိစ္စဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်အား တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် ထည့်သွင်းလျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရုံးတော်သဟာယအဖြစ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ကိုယ်စား လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဒေါ်ခင်ချိုအုန်းက နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်များကို ရွေးချယ်သူများမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့သာဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ သတ်မှတ် အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ရွေးချယ်သူမဟုတ်ဘဲ တင်သွင်းလာသည့်အဆိုကို လက်ခံဆွေးနွေး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ပြုသည့် အဖွဲ့အစည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ယခုတင်သွင်းလွှာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းရမည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အကျိုးသက်ဆိုင်သော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် ဖော်ပြခြင်းသည် သင့်မြတ်မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးနည်းဥပဒေများ၏ နည်းဥပဒေ ၄ နည်းဥပဒေခွဲ(က)တွင် တင်သွင်းလွှာ၌ပါဝင်ရမည့် အချက်အလက်များကို ဖော်ပြထားရာ နည်းဥပဒေခွဲငယ်(၂)တွင် “တင်သွင်းသည့်ကိစ္စရပ်အပေါ် ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့် သို့မဟုတ် တင်သွင်းလွှာနှင့် အကျိုးသက်ဆိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဌာန သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းရှိလျှင် ယင်းတို့၏ အမည်၊ ရာထူးနှင့် ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာအပြည့်အစုံ”ဟူ၍ပါရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တင်သွင်းသူ များက နည်းဥပဒေ ၄ အရ တင်သွင်းလွှာတွင်ပါဝင်ရမည့် အချက်အလက်များနှင့် ညီညွတ်ပြည့်စုံ စေရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

တင်သွင်းသူများ၏အဆိုအရ ယခုတင်သွင်းလွှာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်၏ အရည်အချင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ချက်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ ၃၃၃ အရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်၏ အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသူများအနက်မှ အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီကို ရွေးချယ်ရမည့်သူမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ၌ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့်သက်ဆိုင်သော အကြောင်းကိစ္စပါဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၁ အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကတင်သွင်းလာသည့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၏အမည်စာရင်းကို သဘောတူညီချက်ပေးရသည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတက စုစည်းအမည်စာရင်း တင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှား မပြနိုင်ပါက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခွင့်မရှိစေရဟူ၍လည်း ပုဒ်မ ၃၂၈၌ ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့်အကြောင်းအရာ(က)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခံရသူအဖြစ် ဖော်ပြခြင်းသည် ဤတင်သွင်းလွှာပါ ကိစ္စရပ်အတွက် မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၄ တွင် ဒုတိယအကြိမ် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ပထမပုံမှန် အစည်းအဝေး၌ နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံထားရသူက တင်ပြထားသော နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးတွင်ပါဝင်သည့် အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးအား လျာထားမှု နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရည်အချင်းကိုက်ညီမှုရှိမရှိ ပြန်လည်စိစစ်နိုင်ရေးအတွက် ကန့်ကွက်ကြောင်း အဆိုကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်တွင် မဲခွဲဆုံးဖြတ်ခဲ့ရာ၌ ကန့်ကွက်မဲများသဖြင့် ဆက်လက် ဆွေးနွေးခွင့်မရခဲ့ခြင်းကိစ္စကို အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် တင်ပြထားသည်။

တင်သွင်းခံရသူကိုယ်စားဆောင်ရွက်သူက ယင်းအကြောင်းပြချက်မှာ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ အတည်ပြု ဆုံးဖြတ်ပြီးအချက်အပေါ် ထပ်မံအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသည့်အပြင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်း တာဝန်တွင်လည်းပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တင်သွင်းသူများ၏ရှေ့နေက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၌ မဲခွဲဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပြည် ထောင်စုလွှတ်တော်၏ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်အဖွဲ့ အစည်းတစ်ရပ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ အနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပိုင်ခွင့်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၌သာ အခွင့်အာဏာရှိ ကြောင်း၊ ကနဦးကန့်ကွက်လွှာအပိုဒ် ၃ ပါ “နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိပါ”ဟူသောဖော်ပြချက်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင် လျက်ရှိပြီး နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ကန့်သတ်ရာ ရောက်စေကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရုံးတော်သဟာယက ယခုတင်သွင်းလွှာတွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ဆောင်ရွက် ချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)တို့ ကိုက်ညီမှု မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း ရောထွေး ဖော်ပြထားသော်လည်း ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိကိုလည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ခုံရုံးဥပဒေတို့ ဆန့်ကျင်ခြင်း

ရှိမရှိကိုလည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်ပေးရန် သို့မဟုတ် သဘောထားရယူရန် လျှောက်ထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရကြောင်း အဓိကအားဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)နှင့် (ဂ)တို့၌ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို အောက်ပါအတိုင်းပိုင်းခြားထားသည်-

“(ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့်ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် ခြင်းရှိ-မရှိစိစစ်ခြင်း၊

(ဂ) ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စု များ၏ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိ-မရှိ စိစစ်ခြင်း၊”

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ် မှုရှိမရှိ စိစစ်ခြင်းလုပ်ငန်းတာဝန်ကို ဥပဒေနှင့်အညီဆောင်ရွက်ရာ၌ ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်များက ပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများကို စိစစ်နိုင်သကဲ့သို့ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက် များကိုလည်း စိစစ်နိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ ကိုမူကား နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက စိစစ်ပိုင်ခွင့်မရှိပေ။ ယင်းသို့သော စိစစ်ပိုင်ခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးအား အပ်နှံထားခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့်အကြောင်းအရာ(ခ)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အချက်အပေါ် ထပ်မံအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန်ကိစ္စသည် နိုင်ငံတော်

ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တွင်ပါဝင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ထိုသို့အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်ပြခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

တင်သွင်းခံရသူ ကိုယ်စားဆောင်ရွက်သူက အခြားအကြောင်းအချက်များအပြင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နိုင်ငံတော် သမ္မတက ယူဆသူဟူသော စကားရပ်မှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတကရွေးချယ်သူ သုံးဦးအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့က ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီနှင့်လည်း သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းသည့်အခါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ကို သီးခြား ခွဲထုတ်၍ “နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သောသူများတွင်” ဟူသောစကားရပ်ကို ဖြည့်စွက် ထည့်သွင်း လိုက်သဖြင့် မူလဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရုံးတော်သဟာယက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃၏ ခြေဆင်းတွင် နိုင်ငံတော် သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့သည် အောက်ဖော်ပြပါ အရည် အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူများအနက်မှ အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီကို ရွေးချယ်ရမည်ဟူ၍ ဖော်ပြပြီး အရည် အချင်းသတ်မှတ်ချက်များကို ပုဒ်မခွဲ(က)မှ(ဇ)အထိ ဖော်ပြထားသဖြင့် ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၄)ပါနိုင်ငံတော်သမ္မတကယူဆသူဆိုသည့် အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ သုံးဦးလုံးက ရွေးချယ်သောသူများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ဌ “နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သောသူများတွင် ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲ ငယ်(၄)ပါသတ်မှတ်ချက်များနှင့် မကိုက်ညီသော်လည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြား သည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် ယူဆသူကို ရွေးချယ်နိုင်သည်”ဟု ထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သဖြင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သူသုံးဦးနှင့်သာ သက်ဆိုင်တော့သည့်အတွက်

၉

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တင်သွင်းသူများ၏ရှေ့နေက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲ ငယ်(၄)၌ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော် သမ္မတကယူဆသူ”ဟူ၍ အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားရာ ယင်းကဲ့သို့ယူဆပိုင်ခွင့်ရှိသူမှာ နိုင်ငံတော် သမ္မတ တစ်ဦးတည်းသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုသာလျှင် ပေးအပ်ထားသည့် ကြီးမြတ်သောဂုဏ်ဒြပ်နှင့် အထူးအခွင့်အရေး honour and privilege ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပေးအပ်သည့် အခွင့်အာဏာ constitutional mandate ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအခွင့်အာဏာကို အခြားမည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းကိုမျှ အပ်နှင်း ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ယင်းအခွင့်အာဏာကိုရယူ၍ ဆောင်ရွက်မည် ဆိုပါလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီတော့မည်မဟုတ်သည့်အပြင် အခွင့်အာဏာကို ကျော်လွန်သောဆောင်ရွက်ချက် *ultra vires* အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြောင်း အဓိက အားဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော် သမ္မတကသာလျှင် ယူဆနိုင်သည့်အခွင့်အာဏာရှိသည်ဆိုသောအချက်မှာ ဤတင်သွင်းလွှာ၌ အငြင်းပွားသော ပြဿနာမဟုတ်ပေ။ ထိုအခွင့်အာဏာကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ရယူ သုံးစွဲခြင်းဟူသောပြဿနာသည်လည်း ဤတင်သွင်းလွှာအရ မပေါ်ပေါက်ပေ။

ဤတင်သွင်းလွှာအရ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ထိုအခွင့် အာဏာ ကို သုံးစွဲရာတွင် ၎င်းရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးအတွက်သာ သုံးစွဲပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆိုခြင်းသည် မှန်မမှန်ဟူသောကိစ္စသာဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများနှင့် ၎င်းတို့၌ပါရှိသောပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာတွင် လိုက်နာလေ့ရှိသော ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့် ဥပဒေများကို ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ အရ

လွှဲအပ်ခြင်းကိစ္စ၊ ၁၉၅၂ခုနှစ်လွှဲအပ်မှုအမှတ် ၂^(၁) ဌိ ညွှန်ပြထားသည်။ ယင်းညွှန်ပြချက်များအနက် ဤတင်သွင်းလွှာနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေသတစ်ရပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

“တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အကြံအစည်များအတိုင်း ဖြစ်စေရန် အခြေခံဥပဒေတစ်စောင်လုံးကိုခြုံ၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရမည်။ အနည်းဆုံး အလားတူ အကြောင်းချင်းရာများနှင့် စပ်လျဉ်းသော ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး မှ အဓိပ္ပာယ်သဘောကို ကောက်ယူရမည်။”

ဤတင်သွင်းလွှာတစ်ရပ်လုံးသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ယူဆပိုင်ခွင့် အခွင့်အာဏာအပေါ် အခြေခံထားသည်ဖြစ်ရာ ၂၀၀၈ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်စောင်လုံးမှ “နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ယူဆပိုင်ခွင့်” နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လေ့လာကြည့်ရှုရန် လိုအပ်သည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ယူဆပိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်များ၏ အရည်အချင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ပုဒ်မ ၃၃၃(ဃ)(၄) ၌ဖော်ပြပါရှိသည့်နည်းတူ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၂၃၇(က)(၄) (ဃဃ)တွင်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယရှေ့နေချုပ်ခန့်အပ် တာဝန် ပေးခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၂၃၉(က)(၄) (ဃဃ)တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု စာရင်း စစ်ချုပ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၂၄၂(က)(၄)(ဂဂ) တွင်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ စာရင်းစစ်ချုပ်ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၂၄၄(က)(၄)(ဂဂ) တွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး များ၏ အရည်အချင်းများနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၃၀၁(ဃ)(၄)တွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်များနှင့် တရားသူကြီးများ၏ အရည်အချင်းများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပုဒ်မ ၃၁၀(ဃ)(၃)တွင်လည်းကောင်း တူညီစွာ စံနှုန်းတစ်ရပ်အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

(၁) ၁၉၅၃ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၀။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ နှင့်ပုဒ်မ ၅၈ တို့အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် နိုင်ငံတော်၏ အကြီးအကဲ၊ နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်ရေးအကြီးအကဲနှင့် နိုင်ငံသားအားလုံး၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့သော အထူးအခွင့်အာဏာ အပ်နှင်းထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအခွင့် အာဏာကို နိုင်ငံတော် သမ္မတက ကျင့်သုံးရာ၌ မိမိရွေးချယ်သောသူသုံးဦးအတွက်သာ သုံးစွဲခွင့်ရှိသည်ဟု ကန့်သတ်လိုက် မည်ဆိုပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်စောင်လုံးပါ ဆိုခဲ့သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် ညီညွတ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄(က)၏ ခြေဆင်းတွင် “နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့သည် အောက်ဖော်ပြပါအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူများအနက်မှ အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီကိုရွေးချယ်ရမည်” ဟူ၍ ဖော်ပြထားသော်လည်း ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)မှ(၆)အထိတွင် အဖွဲ့ဝင်တို့၏အရည်အချင်းများကို ဖော်ပြရာ၌ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော် သမ္မတကယူဆသူ” ဆိုသောသတ်မှတ်ချက်ကိုထည့်သွင်းခြင်းမရှိဘဲ ချန်လှပ်၍ ပုဒ်မခွဲငယ်(ခ) အဖြစ် သီးခြားတည်ဆောက်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်မခွဲ(ခ)ပါဖော်ပြချက်သည် ပုဒ်မခွဲ (က)၏ ခြေဆင်းပါ ရွေးချယ်သူသုံးဦးဖြစ်သော နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ သုံးဦးနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသည့်သဘော သက်ရောက်သွားသည်။ ထို့ပြင် ပုဒ်မခွဲ(ခ)ကိုဖော်ပြရာ၌ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်မတူညီဘဲ အပိုဆောင်းဖြည့်စွက်ချက်များ ထည့်သွင်းထားကြောင်းကိုလည်းတွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် “နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သူများတွင်”ဟူသောစကားရပ်ကို ဖြည့်စွက်ထားခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် သိသာထင်ရှားသော ကွဲလွဲဆန့်ကျင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၈ တွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုဖော်ပြပြီး အပိုဒ် ၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်အဆိုပြုသည်-

“၉။ အထက်ဖော်ပြပါ ပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၌ ရွေးချယ်သောသူများတွင် ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့်မကိုက်ညီသော်လည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့်

ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ယူဆသူကို ရွေးချယ်နိုင်အောင် ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် ယူဆနိုင်သူမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတကရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးနှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။”

ထိုသို့ တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၈ နှင့် ၉ တို့တွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အလေးထားလျက် ရည်ညွှန်းကိုးကားပြီးနောက် အပိုဒ် ၁၂ တွင် အောက်ပါအတိုင်းတောင်းဆိုထားသည်-

“၁၂။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ် ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သော ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ် ယူဆခွင့်ရှိသူမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတသာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ယူဆ ရာတွင်လည်း လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှစ်ဦးက ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်(၆)ဦးနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးအတွက်သာဖြစ်ပါသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ‘ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်အဖြစ်ယူဆရသူဆိုသည့် အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သော အဖွဲ့ဝင်(၃)ဦးနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း’ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးပါရန် တင်သွင်းလွှာ တင်သွင်းအပ်ပါသည်။”

တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၈၊ ၉ နှင့် ၁၂ ပါ အဆိုပြုချက်များကို ထောက်ရှုပါက တင်သွင်းသူများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄) ကို မူရင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တောင်းဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အားကိုးအားထားပြုလျက်

ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ပါ ဆိုလိုချက်အတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တောင်းခံ နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ထိုသို့တောင်းဆိုခြင်းမှာ နိုင်ငံတော်၏အမြင့်ဆုံးဥပဒေဖြစ်သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်၏ဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပေးရန် တောင်းဆို သည့်သဘော သက်ရောက်သည်။ တင်သွင်းလွှာပါ တောင်းဆိုချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်မည် ဆိုပါက လက်စွပ်နှင့်မတော်သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ လက်ချောင်းကိုလှီးဖြတ်ရာ ရောက်မည် ဖြစ် သောကြောင့် လိုက်လျောခွင့်ပြုရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့်အကြောင်းအရာ(ဂ)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တင်သွင်းလွှာပါ ဖော်ပြ ချက်များအရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေကို မဏ္ဍိုင်ပြုပြီး နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်ဆုံးဥပဒေဖြစ်သော ၂၀၀၈ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ၏ပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ် သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးနှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရန် တောင်းဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းဆုံးဖြတ်သည်။

တင်သွင်းခံရသူကိုယ်စားဆောင်ရွက်သူက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံး ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းရာတွင် ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲငယ်(ခ)ကို သီးခြားခွဲထုတ်ပြီး “နိုင်ငံတော် သမ္မတက ရွေး ချယ်သူများတွင်”ဟူသော စကားရပ်ကို ထည့်သွင်းခဲ့သဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ကွဲလွဲသည့် အငြင်းပွားမှုသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ကွဲလွဲပါလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင် ပြသည်။

တင်သွင်းသူများ၏ရှေ့နေက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)(၂)(၃)တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အရည်အချင်းသတ်မှတ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီခြင်းမရှိစေကာမူ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်ဖြစ်သည်ဟု ၎င်းကယူဆသူအား ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခွင့်ရှိရာ အဆိုပါယူဆခွင့်ကို နိုင်ငံတော် သမ္မတကသာလျှင် ရရှိကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)သည် နိုင်ငံတော်

သမ္မတက ရွေးချယ်သော ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်သုံးဦးကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ခုံရုံးသို့လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် မိမိတို့တင်သွင်းလွှာနှင့် သက်ဆိုင်အကျိုးဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း အဓိကအားဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ရုံးတော်သဟာယက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ တွင် “တည်ဆဲဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းမပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သမျှ အတည်ဖြစ်သည်”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ နှင့် ဆန့်ကျင် ကွဲလွဲလျှင် အတည်ဖြစ်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ (က)အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဥပဒေအားလုံး၏ အခြေခံဥပဒေ ဖြစ်သည်။”

ထို့ပြင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်-

“ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသဦးစီးအဖွဲ့က ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။”

အကြောင်းအရာ(ဂ)နှင့်(ဃ)တို့သည် ဆက်စပ်နေသောပြဿနာများဖြစ်သည့် အလျောက် အကြောင်းအရာ(ဂ)တွင် စိစစ်သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောအချက်များကို အခြေပြု၍လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အခြေပြု၍ လည်းကောင်း အကြောင်းအရာ(ဃ)ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့် အကြောင်းအရာ(ဃ)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆိုပြုတင်သွင်းသော အငြင်းထွက် ပြဿနာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)မှ (၄)အထိ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည့်ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ “ထင်ပေါ်ကျော်ကြား သည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော ဥပဒေပညာရှင်”ဆိုသည့်စကားရပ်ကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ဖြင့် “နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သောသူများတွင်”ဟု ဖြည့်စွက်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲသော ပြဿနာသာ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်သည်။ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ (က)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည် ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

တင်သွင်းခံရသူကိုယ်စားဆောင်ရွက်သူက ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အပို ဆောင်းပြီး အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူနိုင်ခွင့်မရှိဆိုသောဥပဒေသကို တင်သွင်းလွှာအပိုဒ် ၁၁ တွင် တင် သွင်းသူများက ဝန်ခံထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ယူဆ ခွင့်သည် အဖွဲ့ဝင်ကိုးဦးလုံးကို လွှမ်းခြုံကြောင်းပေါ်လွင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရမည့်ကိစ္စမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ ခုံရုံးကလုပ်ဆောင်ပေးရန် တာဝန်မရှိကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

တင်သွင်းသူများ၏ရှေ့နေက တင်သွင်းလွှာပါအငြင်းထွက်ပြဿနာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်စပ်ဆိုင်သော အငြင်းထွက်ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်း ပွားမှုများ၊ အယူအဆကွဲလွဲမှုများ၊ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာတွင် သဘောအမြင် မတူညီမှုများကို

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးကသာလျှင် အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရုံးတော်သဟာယက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ရှင်းလင်းလျက်ရှိသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လိုအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)နှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်ပြချက်မှာလည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ တွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းဥပဒေပုဒ်မခွဲ(က)အရ “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း” သည် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ပေသည်။

သို့ရာတွင် ယခုကြားနာသော အကြောင်းကိစ္စ၌ တင်သွင်းလွှာတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်ကြည့်ပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်၏ ဆိုလိုချက်သည် ဒွိဟသံသယကို ဖြစ်စေသဖြင့် ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပေးရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃ ပုဒ်မခွဲ(ဃ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့ ကွဲလွဲနေသည်ကို အကြောင်းပြ၍ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ခ)ပါအတိုင်း လိုက်လျောဖွင့်ဆိုပေးရန် တောင်းဆိုသောကိစ္စဖြစ်ကြောင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့် အကြောင်းအရာ(င)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယခုတင်သွင်းလွှာတွင် ပါရှိသော အငြင်းထွက်ပြဿနာမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ စကားရပ်တစ်ခု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုရန်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် တည်ဆဲဥပဒေတို့ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေသော ကိစ္စရပ်သာဖြစ်သဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့် အကျုံးဝင် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဟုဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်းဆုံးဖြတ်သည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ချက်များအရ ဤတင်သွင်းလွှာသည် ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤတင်သွင်းလွှာကို ပယ်လိုက်သည်။

မျိုးညွန့်

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး